

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Dr. VAKIF ÖZKUL

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

Yazı Kurulu
Doç.Dr.Kriton DİNÇMEN
Nihat ASYALI
Dr.Vakıf ÖZKUL
Nihat İSPİR
Zafer GENÇAYDIN
Gülşay BAYTAŞ
Altan İLTER
İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen
Taner BERİKMAN

Yazışma Adresi:
Necatibey Cad.Uysal Apt. No: 20/16
Tel: 230 11 54 06430-ANKARA

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

Gönderilen yazılar yayımlansın
yayımlanmasın iade edilmez
ve telif ücreti ödenmez.
Bu dergide yayımlanan yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Ankara
Valiliğinin 12.9.1991 gün ve 8202 sayılı
yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 5 Sayı: 50
EKİM-1995

Dizgi: İlker B. Artıran - 230 84 71
Baskı: Emeç Ofset Matbaacılık - 278 30 26

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri:
İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın
İ.Cengiz YÜCEL : İzmir

Kapak Fotoğraf : Savaş BEYDEMİR

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Türkiye Cumhuriyeti'ne Selam	<i>Nihat ASYALI</i>
5	Beklenti	<i>Zeki HAFIZOĞULLARI</i>
6	Paramparça	<i>Veysel GÜLTAŞ</i>
7	Dergimizin İkinci Yayın Dönemi	<i>İsmail BEYDEMİR</i>
9	Hiçlik' te Randevu V	<i>Doç.Dr.Kriton DİNÇMEN</i>
15	Gönüllere Hicran Doldu	<i>Dr.Galip UZUNCA</i>
16	Cumhuriyet Şenliklerine Doğru..	<i>Pro.Dr.A.Ali KÜPELİOĞLU</i>
17	Babam	<i>Savaş BEYDEMİR</i>
18	Yaşamdan Vazgeçilemez	<i>Yüksel ŞEREF</i>
19	Garibanlar	<i>Ahmet SAMUR</i>
20	Makine Özlemi	<i>Nusret ERTÜRK</i>
21	Hasret Yağar Dağlara	<i>Memduh SOYLU</i>
22	Haberler	
26	Abonelerimiz	

TÜRKİYE CUMHURİYET'İNE SELÂM

Nihat ASYALI

Cumhuriyetimiz yetmiş-iki yaşında. Kan pahasına can pahasına kuruldu o Cumhuriyet.

Cumhuriyet Türk halkının geleceğidir. Yarınlarımızdır Cumhuriyet.

Türk halkının Cumhuriyeti Osmanlı İmparatorluğu düzeninin yıkıntısı üstüne kuruldu.

İmparatorluklar hiçbir halkın ya da ulusun imparatorluğu olamaz.

Osmanlı İmparatorluğu kimindi? Osmanogulları adı verilen bir sülalenin...

Osmanlı İmparatorluğundaki halklar o sülalede adına padişah denilen bir kişinin kulları idiler. Egemenlik kimindi? Yani, yönetme gücü kimin elindeydi? Padişahın elinde. Bu padişah zır deli olsa bile, zır cahil olsa bile, sahtekar, katil olsa bile, alçağın, aşağılığın teki olsa bile... Peki, bu padişah denilen adam gücünü nereden alıyordu? Tanrıdan alıyormuş sözde... Bunu kim söylüyordu?... Bu işde çıkarı olan din adamları!...

Osmanlı İmparatorluğuna ne oldu?...

Ne olacak; böyle bir düzen sürüp gidebilir miydi?... Önce bocaladı, sonra geriledi, çarpıldı, dağıldı, çöktü, yıkıldı... Kaçınılmaz bir son idi bu. Dünyada yeni gelişmeler olurken; geriliğin, bilgisizliğin, aptallığın batağına saplanmış bir düzen ayakta kalabilir miydi?...

Osmanlı İmparatorluğu yıkıldı.

Türk halkı bu yıkıntının altında kalmadı. "Yedi düvel"e karşı savaşıp kendisine sahip çıktı.

Eeeee?... Şimdi ne yapmalıydı yani?... Yıkılmış Osmanlı'nın o köhnemiş düzenine, o kulluk düzenine yeniden teslim mi olmalıydı?...

Neden olsun?...

Dış düşmana karşı Kurtuluş Savaşı'nı kazanan Türk halkı, köhnemiş düzenden kurtulmayı da başaracaktı kuşkusuz...

Ve Türkiye Cumhuriyeti kuruldu. Türk halkının önünde yeni ufuklar açıldı.

İşte biz Cumhuriyetçiler bilimin aydınlık yollarında bugün de bir savaş sürdürüyoruz... Bu savaşı kazanacağımıza inanıyoruz. Çünkü, biz doğru yoldayız ve bu nedenle güçlüyüz....

Şimdi, Türkiye Cumhuriyetine karşı olanlara bakalım... İlk aklımıza gelenler kimler olabilir?... Türkiye Cumhuriyetinin düşmanları olabilir... Onlara kızamayız, onları suçlayamayız. Her devletin düşmanı vardır. Bizim görevimiz, düşmanlarımızı suçlamak değil, onlara karşı Cumhuriyetimizi korumaktır.

Türkiye Cumhuriyetine içerde karşı olanlar da vardır. Birincisi ve en başta gelenleri DİNCİ'lerdir. Evet, DİNCİLER.... "Dindarlar" demiyoruz. Buna dikkat edilmelidir. Neden

dindarlar demiyoruz? Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı olan hiçbir dindar kişi, ister müslüman olsun, ister hristiyan, ister musevi ya da başka bir dinden olsun, inanç sahipleri Türkiye Cumhuriyetine karşı çıkmaz. Ama, DİNCİ'ler Türkiye Cumhuriyetine karşıdır.

Kimdir bu DİNCİ'ler? Bu DİNCİ dediğimiz takım, dinsel inançları sömürerek kendilerine siyasal, parasal çıkar sağlamaya çalışan ya da inançlı kişiler üzerinde baskı kurarak o kişileri koyun gibi gütmeyi düşünen aşağılık üç kağıtçılardır. Bu üçkağıtçıları da suçlamamak gerekir. Çünkü, Cumhuriyet düzeninde onların yaşama şansı yoktur. Bu nedenle Cumhuriyeti yıkmak isterler. Cumhuriyete karşı oldukları için onları suçlayamayız. Suçlu arıyorsak; Cumhuriyeti yıkmak isteyenlere fırsat verenleri düşünmeliyiz. Cumhuriyetçiler DİNCİ'lere fırsat vermezler.

Türkiye Cumhuriyetine kaşı olan bir başka takım var. Cahiller takımı. Cahil kime denir? Düşünme yeteneği gelişmemiş olan, kim ne derse ona inanan, kim hangi yönü gösterise o yöne giden, sözün kısıası, aklını kullanamıyan kişiye cahil denir.

Cahiller takımına hiç kızamayız, onları hiç suçlayamayız. Cahillik o insanların suçu değildir. Suç; insanları cahil bırakmaktan yarar uman namussuzlarıdır.

Cumhuriyetçiler kendi yurttaşlarını aydınlatmakla görevlidirler. Bütün engellere karşın hem kendilerini, hem kardeşlerini, yoldaşlarını, yurttaşlarını aydınlatma savaşı verirler.

Şimdi de bir başka Türkiye Cumhuriyeti karşıtlarından söz edelim...

Onlara ne demeli bilmem ki!...

Onlar çok bilgiç geçinirler. Öyle ki "Cumhuriyet" sözcüğü ile oynayarak Türkiye Cumhuriyetine kafa atarlar... Çok demokrat olduklarını ileri sürerek "Cumhuriyet" kavramını karman çorman ederler... Onlar Cumhuriyet numaracılarıdır. Çünkü başka numaraları yoktur...

Türk ve dünya tarihinin en büyüklerinden biri olan Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'e saldırırlarsa kendilerini kanıtlayacaklarını sanırlar.

Hani bir zavallı kişi ün kazanmak için zemzem kuyusuna işemiş ya!...

Bana kalırsa onlara ne kızmalı, ne de suçlamalı...

Çünkü değmez!...

Cumhuriyetçiler eksikleri tamamlayarak, yanlışları düzelterek Atatürk Cumhuriyeti'ni aydınlık yarınlara götürmektedirler.

BEKLENTİ

Zeki HAFİZOĞULLARI

Gülüm

Kötü güne bakıp karamsar olma

İnan bu ülke batmaz

Ölenleri var uğruna

Gülüm

Sakın deme

kimleri yemedik

Hepsi doğru

Çoğu kez

Eti için vurduk bülbülü

Fakat bugün bir farklı yerdeyiz

Delikanlılarımız daha yağız

Kızlarımız daha bir ince

Kafaları akıl dolu

Gülüm

Terslikler yok mu diyorsun

Kim yok diyor

Elbette ki var

İnkâr eden kim

Ama unutma

Sevginin pınarlardan

akacağı günler yakın

O gün geldiğinde

Kahramanlıklar artık

ölüm üzerine kurulmayacak

Bitecek ikilemler

Avuçlarımıza dolduracağız sevgiyi

İçeceğiz

Hem de kana kana

Gülüm

Üzülme sen

Ben inanıyorum dostluk günlerine

Bir gün mutlaka gelecek

Bitecek kavgalar

Barış olacak her yerde

İşte o zaman

Başta

Seni

Kuşu

Ağacı

Taşı

Kısacası her şeyi

Ölesiye seveceğim

Gülüm

Öyle bakma

Hayret edilecek ne var

Hiç hayal görmüyorum

Umut ediyorum sadece

Bırak artık somurtmayı

Haydi gülümse biraz

Biz görmesek bile

Kuşkum yok

Ülkemde yarınlr

güzel olacak

5.6.1995

PARAMPARÇA

Veysel GÜLTAŞ

Gülün parçalanışdır yaz dediğin
Silik bir tuz tadında şimdi mavi deniz
Kendine birikir insan yaz boyu
Rihter ölçeğinde yedibuçuk

Kalp paramparça

Geceyle çoğalır yalnızlığım
Sızar içime menekşe tadın
Ve uzak düşer benden yaralı aşk
Radyasyon yüklüyüm sanki

Sevgim paramparça

Galata köprüsünde düş torbası
Akşama doymalı çocuklar
Şu martılar olmasa
Ne çabuk dolar filesi

Düş paramparça

Dağlar korkuyla beslenmez
Uç vermeli dal büyümeli kardelen
Ah açıldıkça kutusu Pandora'nın
Gösteriyor dişini kapital

Umut paramparça

Yeni dünyanın savaş tanrıları
Kundaklıyor yaşam sevincini
Anlamsızlık sorgulanmadıkça
Temizleyemiyor akan kanı

Yeryüzü paramparça

Eylül/1995-İstanbul

DERGİMİZİN İKİNCİ YAYIN DÖNEMİ

İsmail BEYDEMİR

Elimizde bulunan bu dergi, 1967-1970 arasında birinci dönemini yaşayıp, bazı sayın Ağın'lı hemşehrilerimizin coşkun gayretleri ile, yaşamını kapattı. Bu dönemde kimler kimlere ne dedi, kim kimi yerdi yahut öğdü, hangi yazılar çıktı, bunları iyisi ve kötüsü ile geçmişe bıraktık. Ancak 1995, Eylül ayında döndüncü yayın yılını tamamlayan Dergimizin durumuna bir göz atmak isitiyoruz.

Bu kez Eylül 1991'de ilk sayısı çıkan AĞIN DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ, bazı gecikmelerle de olsa, yayınına ara vermedi, vermemesi de içten dileğimizdir. Ankara'da derginin çıkışına emeği geçen üm hemşehrilerimizin ortak kaygısı, parasal durumla ilgilidir. Ağustos 1995 sayısında yayınlanan borçlar listesi, insana şaşırtıcı bir görünüm veriyor. Bu günün değerleri içinde, 500 bin lira bir çerez parası iken, nedense her gün kahveye sigaraya verdiğimiz bu küçük parayı, bir yıllık abone karşılığında vermekten çekiniyoruz. Ağın'lı olmanın onurunu kimselere bırakmayan bazı hemşehrilerimiz, yardımcı olmak için

"parayı ver ki göndereyim" diye posta çeki elimizde yanına gittiğimizde, o büyüklenmenin haşmeti ile bizi kırmaktan, hakaret etmekten bile sakınmadılar.

Bizce derginin yapması gereken en önemli görev, Ağın'lıyım diyen tüm hemşehrilerimize açık olmasıdır. Bunun aksinin yapıldığını da görmedik. Ancak, bazı hemşehrilerimizin Dergimize başka bir gözle baktıklarını, belli imzalardan başka adlar görmediklerini söyleyip, olayı yerdiklerini görüyoruz. Bu

hemşehrilerimize dediğimiz şu; değişik adlar görmek isteği bizim de isteğimizdir, siz de yazın, sizin de adınızı görelim ve de bu eleştirinizi yazılı olarak verin.

Kendi kendimize bir köşeye çekilip, olayı dedikodu niteliğinde tutmayalım. Öyle sanıyorum ki, bunlardan yakınanların da, konuşurken anlattıkları öyküleri yazmaya elleri kalem tutar, bu dergi yazı bulmak zorluğundan kurtulur, değişik adlar görmenin mutluluğunu da birlikte yaşarız.

Hele ki "Ger Fuzuli der ise ki; güzellerde vefa var-Aldanma ki şair sözü; elbette yalandır" dizelerindeki gerçeği döne döne

kanıtlayan Mehmet Ergönül'e buradan bir taş atmadan geçemeyeceğim. İki yıldır rastlaştıkça, konuştukça "he he he... ey oluur" diye, Deli Memet gibi söz veren bu hemşehrimizi, bizi güzel şiirlerinden, yazılarından yoksun koyduğu için kınıyor, o şiirlerinin hayrını barını görmemesini diliyorum. Daha ağır söz şimdi aklıma gelmiyor, gelirse ayrıca yazarım.

Derginin ilk sayısından bu yana, Ankara'daki dergiyle uğraşanların, İstanbul'da Sadi Kapısız'la ilişki kurmalarını, iş birliği içinde hem maddi hem oluşum yönünden yararlı olacağını kendim söyleyip kendim dinledim. Bu kopukluğu gidermenin yollarının bir kez daha aranmasını, her iki yönden de, istiyor ve de ısrar ediyorum. Özellikle bir yazıda Sadi'yi kıran deyimlerin, kasıtlı olmadığının burada söylenmesini ben yükledim demeyeyim de, öyle öğrendim diyeyim, özür dilemeyi de ben yapayım.

Kunuyu bu açıdan ele almışken Dergimizin 9/92 sayısının dokuzuncu sayfasında: Birdal Tokat imzasıyla çıkan "Ölenden Yaşayana Mektup" başlıklı yazı, yazı kurulundaki hanginiz için yazılsa kırılmazdınız. Adnan Binyazar hemşerimizin başına gelen bu felaketin , dostum değil düşmanımın bile başına gelmesini istemem. Sizlerin de böyle

düşündüğünü biliyorum, pekii... nanca iyi niyetlerle olursa olsun, Adnan gibi yaralı ve de turnaktan tepeye duygu örneği olan kişiyi nasıl etkileyeceğini düşünemediniz mi? O içli ve duygulu kişi, bu güne dek bizlere küskün, anlamadınız mı? Kim olsa buna kırılmazdı. Yazı kurulunda adları geçen arkadaşlarımızın, bu hatayı düzeltmesi gerekliliğine inanıyor, aşırmadan yaptıkları bu yanlışın geri alınmasını ve de ünü yurt dışına taşmış büyük bir yazarı Dergimize bağlamanızı gönülden diliyorum.

Bu arada Ahmet Samur'la benim sürtünmem olayı da hoş olmadı.

Hata bendedir diyerek özür diliyor, kırınlığımızı ve de Dergiyle olan ilişkilerimizi bozmamasını istiyorum. kişisel duygularımız, Ağın adına yapılacak eylemleri etkilememeli, Ağın hepimizin, hepimiz de Ağın için Ağın'lıyız. Kimse kimseden az veya çok bu hakkın sahibi değildir diyor; Politikacıların ağızlarına sakız yaptıkları ve de duydukça iğrendiğim "Birlik ve Beraberlik olalım" demiyor, bir ve el ele olalım, tümümüz birleşip büyük Ağın olalım diyorum.

9 Ekim 1995

Ağın

HİÇLİK'TE RANDEVU

-V-

Dr.Kriton DİNÇMEN

22.11.1921

Üç gündür bir ses , tok bir erkek sesi, yakışıklı bir erkeğin sesi Cécile ile konuşuyor! Sevgi dolu bir ses, Cécile'e üç bin yıldan beri kendisini beklediğini tekrarlayıp duruyor... Ama, neden bu sesin sahibi ortaya çıkmıyor? Böylesine çekingen olmaya neden yok ki... Esasına bakarsan, Cécile de onu onu bekliyor! Varoluşunun ilk tohumunun Khaos'a atıldığı andan beri, Khaos ile beraber varolan Cécile de, bu sesin erkeğini bekliyor!... Cécile tertemizdir!... Evet, geçen sene, bulut yatağında gökte Jean-Paul ile sevişmiş... Ama, o sayılmaz ki... Orada, esasta, sevişmek istediğinin bu sesin sahibinin olduğunu Cécile biliyor! Uçuşan kötülük cadıları büyü yaparak, gerçek sevgilisinin yerine Jean-Paul'ü koymuşlar ve kendisini aldatmışlar... O, bir kez aldanır... Bir ikinci defa benzer bir yanılgıya düştü mü? Cécile iyi, dürüst bir kızdır... Erkeğini bulduktan sonra ona hep sadık kalır...

25.11.1921

Üç gündür fırtına esiyor! Böylesine düşsel bir coşkuyu Cécile ilk kez tadıyor! Karadeniz'den korkunç uğultular geliyor. Binlerce korno, tuba, trompet, trombon, fagot ve timpaniler ile insan yüzü, gözlerinden milyonlarca iğrenç solucanın fışkırdığı yılan kuyruklu ve kanlı pençeli cehennem kuşu sesinin ve de doğuran kadın çığlıkları ile parçalanmış insan iniltilerinin oluşturduğu ürkütücü bir

girdap ağaçları, gölü, koruyu, evi, tüm çevreyi, Cécile'i ve de onun tüm beklentilerini, mutluluk e yıkımı, dünü ve de yarını alıp korkunç bir devinimin içine atıyor... Ve, yumuklaşmış bu ıslak zavallılık, sonunda, milyarlarca irin damlasına dönüşüp Khaos'a fırlatılıyor... Ama, Cécile gene de var... Cécile'i yokedemeyecekler...

2.12.1921

Kar yağıyor! Gene, o tok erkek sesi kar taneciklerine binmiş, Cécile'in küçük bir çocukken öğrenmiş olduğu bir şarkıyı, taneciklerin rüzgardaki sürüklenme ve sağa sola fırlatılma ritmine uygun bir şekilde söylüyor. Cécile bir ara, kapalı pencereden süzüldükten sonra, kendisine sevgi sunan sesin binmiş olduğu kar tanelerine tutunarak o aşk dansına katılmış... Ya, sevgili günlük... Görüyorsun... Artık Cécile çok mutlu...

15.12.1921

Günler dolu geçiyor! Sevgili ses ile konuşulacak öylesine çok şey var ki... Sabahtan akşama dek hep onunla beraber Cécile.... Geceleri ise, rüyalar onunla dolu! Tabii, artık her gün erkenden uyanıp duş yapması, dişlerini fırçalaması, hatta hafif bir makyaj yapıp şık olması gerekiyor.. Her gün sevgilisi ile beraber olan genç bir kadındır, o... Geçen yıl ile buraya geldiği ilk günlerdeki Cécile nerede, bugünkü Cécile nerede! Eskiden değil her gün makyaj yapıp şık olması, aylarca yıkanmadığı, hatta saçını bile taramadığı oluyordu... Ama, o zamanlarda

nesine ve kime karşı kendisine itina etmesi gerekiyordu! Kimse yoktu ki hayatında! Şimdi ise, sevgilisi var! Tabii, sevgilisi kendisini göstermiyor, hatta, adını dahi açıklamıyor... Ama, sesi ile gece gündüz beraberler... Üç bin yıldan beri kendisini beklediğini yineleyen bir sevgilinin sesi... Herhalde, bir gün kim olduğunu da açıklayacak, ve belki de beraber yaşayacaklar...

22.12.1921

İyi oldu işte! Anlasınlar artık Cécile'in dünyasına girmelerine, bulmuş olduğu mutluluğu kirletmelerine müsaade edilmeyeceğini! Bu sabah daha henüz denizden gelecek sevgili sesi beklemek üzere pencerenin kenarına yeni oturmuş iken, annesi ile Julie teyzesi odaya girmezler mi? O her zamanki riya dolu gülücükleri ve sevecenlikleri ile, artık hastalığının çok büyük bir kısmını atlattığını ve bunun her gün yıkanıp makyaj yaptığından da anlaşıldığını söyleyerek, gerçek olmayan bir sesle kendi kendine konuşmayı da bir bırakırsa çok iyi olacağını, hatta önümüzdeki Noel ve Yılbaşı nedeni ile fabrikadaki Fransız kolonisinin tertiplemediği eğlencelere de katılabileceğini, ve isterse, kendisine yeni bir elbise de hazırlanabileceğini söylemezler mi? Daha cümlelerini bitirmemişlerdi ki, Cécile, yandaki komodinin üstündeki küçük vazoyu kapığı gibi üzerlerine fırlattı. Çığlıklar içinde kendilerini odadan dışarı atarken, annesi, kanlar içindeki başını iki eli ile tutuyordu... Cécile'in durdurulamaz kahkahası, o iki iğrenç kadının merdivenlerden aşağı yuvarlanmalarına eşlik ediyordu... O, artık sevgilisinden başka hiç kimseye herhangi bir şekilde değil kapısını açmak, penceresini dahi aralatmayacak...

30.12.1921/1.1.1922

Sevgilimi tanıdım! Mitolojideki bir ilah kadar asil ve güzel İason! Hiçbir kadının böylesine değerli bir Yılbaşı hediyesi olmadı! Tam gece yarısı, o ana kadar sahibini bilmediğim o güzel ses, bana, varlık'ın bitiminden sonra dahi ve hiçlik'in bitmezliği süresince mutluluk dolu bir bağlılık yeminini ederken, İason odamın ortasında çıkageldi! Asalet dolu güçlü vücudu, kuvvetli kolları, rüzgarla uçuşan upuzun saçları, kolları ile adaleli bacaklarını ve sağ omuzunu açık bırakan vücudunu sarmalamış deniz kokan ıslak elbisesi içinde İason! Medeia istediği kadar korkunç bir aşkla onu her yerde arasın! Onun tek sevdiği, üç bin yıldan beri sahilin açıklarındaki denizin dibinde sabırla beklediği, bir gün gelip onu bulacağından emin olmanın verdiği güven ile yılmadan beklediği benim!

Berberliğimiz, denizin dibindeki evimizde gerçekleşecektir; o ev ki, denizin tüm hazineleri ve süsleriyle bezenmiş olacaktır!... Ve İason, bir anda, arkasında bir tek "gel" diyen sesini bırakarak gitti. Ben ise, o andan beri, kendimi gerçekten ben olarak görüyorum... Ben Cécile'im ve Cécile de benim! Böylesine gizemli bir davet alan, böylesine erişilmez bir sevgiye sahip olan kadın gerçek olmaz da, hangisi olur? Artık sana yazarken, benden sözettiğimde (Cécile) veya (o) demeyeceğim... Çünkü, artık ben benim, ben gerçekim... ben varım...

13.1.1922

İason ile dolu günler ve geceler! Daha doğrusu, İason'un sesi ile dolu günler, demem gerek. Çünkü, İason'un kendisi o Yılbaşı gecesinden beri daha gelmedi... Gelmeyecek de... Söylemişti bana bunu... Artık, o beni bekliyor! Evimize gitmemi

bekliyor! Ne var ki, bana dün söylediğine göre, beni yakından tanıdıktan sonra, benimle öylesine çok çocuk yapmak istiyor ki, hazırlanmış olduğu evin bizim aileye küçük geleceğini anlayınca, onu büyütme kararı vermiş. bu nedenle, evin hazır olduğunu bana bildirinceye kadar, bir süre daha burada eklememi istiyor... Gayet tabi, o güne kadar sesi ile hep yanımda olacak... Seviyorum, seviliyorum, mutluyum.

20.1.1922

Bugün anlayamadığım, karışık bir şeyler oluyor! Düşündüğüm her şeyi, aklımdan geçirdiğim her düşüncüyü bir ses olarak, bir konuşma gibi, benim tarafımdan ve benim sesimle söylenmiş sözler gibi duyuyorum... Çıldıracam! Ağzımı açmıyorum, dilimi oynatmıyorum, konuşmuyorum da, gene, aklımdan geçirdiğim her şeyi kendi sesimle söylenmiş olarak duyuyorum. Karmakarışık bir durumdayım... İason'un sesi, benim verdiğim yanıtlar ile o andaki düşüncelerimin istemediğim halde kendi sesimle söz olarak kulağıma gelmesi ve bu karmaşanın sonucu olarak oluşmuş üzüntü ve kızgınlık, düşüncelerim ile düşünmememin gerektiğini düşünmemin ayrı bir söz olarak kulağıma gelmesi ile oluşan korakisimano durumu beni çıldırtıyor!... Öylesine korkunç ve adlandıramadığım, ifade edemediğim bir karmaşa içindeyim ki, bu hissi ifade etmeme bildiğim kelimeler yetmediği için yeni, lisanda bulunmayan kelimeler üretmek zorundayım... Zaten, etrafımdaki dünya öylesine değişik, algılamalarım öylesine alışılmamış ve farklı ki, onları ifade edebilmek için sıklıkla yeni, bana özgü, daha doğrusu algılamalarım özgü kelimeler üretmek veya türetmek zorundayım... Kafamın içi durmamacasına dönüyor.... Beynimin, kafamın içinde ters çevrildiğini hissediyorum...

30.1.1922

Duyamıyorum, sevgilimin sesini duyamıyorum... Kafamın içinde bir ses ve duygu karmaşası var... Kurtarın beni...

5.2.1922

Ses ve duygu karmaşasına vücudumun parçalanması ile iç uzuvlarımın bedenimin içinde yer değiştirmesi ve varoluşumun ayrışması da eklenince, ortaya, korakisimano kavramına da sığmayan daha karışık bir karışıklık çıkıyor...

18.2.1922

Alçaklar, namussuzlar, hainler! Haftalarca süregelen ızdırabım yetmiyormuş gibi, dün gece uykumda, kafamı açıp içinden beynimi çalmışlar ve yerine bir makine yerleştirmişler... Artık, düşüncelerimi de çalıp, beni küçük düşürmek için, herkese yayıyorlar... Bana ait, kendi öz mahremiyetim olarak saklayabileceğim hiçbir şey kalmadı...

27.2.1922

İğrenç sırtlanlar sizi! İason'un benden soğuması, benden nefret etmesi için elinizden gelen her şeyi yapmaya hazırsınız! Ama, hayır, hayır! Bunu size yaptırmayacağım... Beni bana karşı yıkmaya, kendime karşı duyduğum ve tüm gücümle senelerce korumaya çalıştığım saygınlığımı ortadan kaldırmaya, İason'un gözünde beni küçük düşürmenize müsaade etmeyeceğim. Gerekirse, bundan böyle hiç uyumayacağım ki, bana oynamak istediğiniz pis oyununuzu bozabileyim... İason, benim gerçek sevgilim, şimdi bana haber verdi! İçinde bulunduğum bu karmaşaya rağmen bana haber iletti! Bundan böyle, ben uykuya daldığımda, annem ile babam kapımın altından sokacakları bir tüp ile uyutucu bir gaz

yollalayarak beni kendimden geçirttikten sonra, aynı tüpü cinsel organıma kadar sokup, oraya, etrafta ne kadar erkek varsa tümünün spermini akıtacaklar... Tanımadığım, sevmediğim, istemediğim binlerce erkekte döllenip binlerce piçim olacak! Eminim ki, bu iğrenç fikrin sahibi Julie teyzedir... Ve, aşağılık annem-babam da bunun tatbikçisi olacaklardır... Ama, nafile... Hiçbir şey yapamayacaklar... İason ile birlikte onlarla savaşıcağız....

10.3.1922

Beş gün hiç uyumadım... Gözümü hiç kırpmadım! Ah, bir bekâret kemerim olsa! Orta zamanlarda şövalyeler harbe giderken karılarına ve sevgililerine zorla taktırırlarmış... Oysa ben, şimdi, kendim arıyorum böyle bir kemeri... civardaki köyde yaptırabileceğimi bilsem, hemen oradaki bir demirciye ısmarlayacağım... Her ne pahasına olursa olsun yaptıracağım... Kimseyi tanımıyorum, lisanlarını bilmiyorum... Şimdilik, buna benzer bir tedbir buldum; pencere camlarının kenarlarındaki macunu kazıyıp topladım; kolonya ile onu iyice ıslattıktan sonra, sıcak sobanın üstüne bırakınca yumuşuyor ve istenilen şekle sokulabiliyor... İşte, uyumadan önce macunu cinsel organımın önüne sürerek girişi kapatıyorum ve böylece içine yabancı spermilerin akıtılmaması için, elimden gelebildiğince, bir tedbir alıyorum... İşte, bu suretle, yarımıyamalak birkaç dakika gözlerimi kapatabiliyorum... Tabii, ikide bir korku ile yatağımdan fırlayıp kapıyı, odayı, yatağıma, kendimi kontrol ediyorum... Bugüne kadar, onlara, aşağılık planlarını gerçekleştirmelerine olanak tanımadım...

21.3.1922

Gökten ıslak yılanların sarkarak içlerimize

girip bizi döllendirmesi olayı nedeni ile oluşmuş imansız analar ile papazın kirlenmiş komünyonunun içimize girmesi boğazımız ile cinselliğimizi kapattıktan sonra Fransa ile ilişkilerin birlikteliği açısından sevgilimize kavuşmamızın şart olduğunu ifade etmek isteriz. İnsanlık âleminin aşağılık mahlûkatın varlığı karşısında alacağı olumsuz notların daima pansirelj ilmi ile çözümlenebileceği gerçeğinde soğuk havaların etkinliği artış göstermektedir. Tabiatı ile tüm bu hususlar İason ilâhının elindeki süzgeçten geçip yüksek tensipleri ile kıymet kazanabilir. Mevcut iki dünyadan birinin fasulye ekmesi ne ise, Frank-Ottoman jerobondindir.

29.3.1922

Gelinlerin iffeti ile iffetsiz anne-babaların ve de alçak teyzelerin ilâhi girdap içine girmeleri çatının çatlamasına, kaplanmasına, kalıplanmasına, kapılaşmasına ve de kulplanmasına, yontulmasına ve de alçalıp yükselmesine yolaçmakta olmakla, bu hususun dünya devletleri ile Papa'ya, Müslümanlar'ın dinsel büyüğüne ve de kuş ve sebze cennetlerinin altın kafeslerini süslemekten uzaktır. Bu açıdan, korakisimanonun aşılabilmesi için pansirelj ile birlikte endokasana ve de terebantın dökümünün ortaklaşa çalışması gerekmekte olmakla tüm insanlığın şeytanlardan ve iblislerden kurtarılmaları iktiza eder ve de gerçekleşir.

14.4.1922

Yazılarımın bir bütünlük arzetmesi açısından, ben, Tanrı'nın günahkâr kulu Cécile ile Argonaut'ların kahraman kaptanı İason'un ortak çabaları takdire şayandır. Kirlenmemek ve kirletilmemek çabası sonuç vermiş ve üç bin yıllık beraberlik gerçekleşme yolundadır. Ancak, insanlık

düşmanlarının liderliğini yürüten
ebeveynlerimizin çirkinliği bu hususta
kaba kuvvete ve de kimyasal saldırılara
neden olsa da, Eros'un erotik
erotizmalarının galibiyeti Kâinat'ı
aydınlatacağı kesindir.

9.6.1922

Sevgili günlüğüm! Senden kopartılmış
durumda idim. Nerede ise, iki ay kadar
kocaman bir süre senden uzak kaldım.
Hoyrat eller beni senden, odamdan,
penceremden giren dostluk dolu
rüzgarımdan ve rüzgarın bana iletmekte
olduğu sevgili kocam İason'un sesinden
kopardılar. Sana son yazdığımın ertesi
günü, kaba insanlar zorla odama girerek
ellerimi ve ayaklarımı bağladılar ve beni
bir arabaya attılar. Dört saat sonra,
İstanbul'un çevresinde Fransız rahibelerin
bulunduğu bir hastanede idim... Herkes
benim delirdiğimden söz ediyor... Ne onlar
beni anlıyor, ne de ben onları... Ne var
ki, ne ben onları anlamak istiyorum, ne
de onların beni anlamamaları umurunda
değil... Sanki, benim, onların riya ve
ikiyüzlülük dolu yaşamlarına ayak
uydurmam şartmış gibi... Doktor Mazhar
ve doktor Ziyalanaki benim deli
olduğuma karar vermişler! Fakat, ben de,
böylesine bir duygu ve davranma çeşidini
kendi yaşam tarzı olarak seçme kararını
vermiş durumdayım... Bir türlü ne
doktorlara, ne de hastanedeki rahibelere
bunu anlatabildim! Tüm bağırma, çığırma,
çarpınmalarım boşuna! Hastanede
geçirdiğim daha ilk geceden beri
haklılığımı ifadeye çalıştım! Kaldı ki,
benim İason ile evli olmam nedeni ile,
benim yaşamıma benden ve ondan başka
hiç kimsenin karışamayacağını defalarca
anlattım! Ben anlatmaya çalıştıkça, onlar
da bana iğne yapmaya, sıcak su ile dolu
küvetlere sokmaya başladılar... Öylesine
yalnız ve korumasızdım ki... Ama, nasıl
olduğunu bilmiyorum, hastaneye girdiğim
andan itibaren gene İason yardımına
koştı... Sesi gene kulağımda idi...
Karadeniz'in ücra köşesinden, bunca
uzakta iken, sevgili İason'um gene bana
ulaşmıştı... Bana cesaret veriyor,
birbirimizden bu insafsız koparılışımızın

uzun sürmeyeceğini ve biraz sonra hiç
ayrılmamacasına birleşeceğimizi
söylüyordu... Sevgili kocam, benim...
Haftalarca zorla içirtilen şuruplar, geceleri
yutturulan tozlar ile yaptırılan iğneler...
Ve, en iğrenci, ellerim ile ayaklarım bağlı
iken, saatlerce pis banyoların içinde
kalmak... Bir süre sonra takatim kesildi.
Karşı koymak, bağırma bir yana
kımıldanacak takatim kalmamıştı. Uyku ve
yorgunluktan kırılıyordum... Ağzımdan tek
bir kelime çıkamaz olmuştu... Ama, aklım
ile beni yaşama bağlayan düşüncelerim
sağlandı... Bir de, bana karşı aşkı ile
bağlılığını tekrarlayan sevgilimin sesi... Ne
yazık ki, insanların varolduğu ilk günden
beri hiçbir kadının hissetmemiş olduğu
böylesine bir mutluluğu getiren sesleri
duymam, etrafımdaki "akıllılar" tarafından
iyileşmemiş olduğum ve dolayısıyla daha
bir süre o pis hastanede kalmamın gerekli
olduğu şeklinde değerlendiriliyordu. Ben
de, yapılacak en akıllı işi yaptım! Evvelsi
günkü son konsültasyonda, artık bana
böyle seslerin gelmediğini, bir zamanlar
duymakta olduğum o seslerin, artık
geçmiş bulunan hastalığımın bir ifadesi
olduğunu söyledim... Ama, bunları
söylerken, içimden, aşkıma karşı samimi
davranmadığım için bir taraftan İason'dan
beni affetmesini dilerken, diğer taraftan
da, her şeye rağmen tüm varlığı ile daima
bağlı kalacağını tekrarlayan sesini
duyuyordum. Doktorların gözünde
iyileşmişim artık! Artık çıkabilirdim! Ve,
dün annemle babam beni almaya
geldiklerinde, doğup büyüdüğüm Paris'ten
ve oradaki çevremden ayrılp buradaki
yabancı muhite gelmiş olmamın ruhsal
sağlığıma olumsuz etkisi olacağından, bir
an önce Paris'e dönmemin şart olduğunu
da eklemeyi ihmal etmediler! Zavallılar,
benim akıllı tarafımı hiç görmediler ki...
Doktor olmanın kendilerine yüklemiş
olduğunu zannettikleri ciddiyetleri, onlara,
on sekiz on dokuz bir genç kızın, hatta
ufak bir çocuğun endişe, korku, umut ve
beklenti yıkımları ile ilgilenmelerine
müsaade etmedi ki... Orada hep deli
Cécile vardı... vuran, kıran, bağırın, ses
duyan, elleri -ayakları bağlı olarak
günlerce pis banyo küvetlerinde utulan

Cécile vardı... Ve, herkes görünürdeki deli Cécile ile ilgilendi... kimse, onun neden ses duyduğunu ve neden vurup kıldığını, neden tüm gece boyunca deli gömleği içinde yatağında çırpınıp durduğunu, ne düşündü ve ne de sordu.... Beni tedavi ettiklerini zannedenler, beni yıkanın Paris'teki çevrem ile anne-babamın, ve, yaşamam için yapmaya kalkıştığım her atılımı nefret dolu varlığı ile önlemeye çalışan Julie teyzenin olduğunun farkında değiller... Benimle, gerçek Cécile ile hiç konuşmadılar... İşte, böylece, bugün öğle üzeri geri döndüm! Seni öylesine özlemiştim ki... İyi ki, seni her akşam sakladığım dolabın üst rafındaki gizli yerinde bulamadılar... Yoksa, eminim ki, "iyiliğim için" seni de yokedeceklerdi... Ne ise... İşte, gene buluştuk sevgili günlüğüm...

17.6.1922

Olacak şey değil! Bizimkiler, tıp ilminin tartışılmaz mükemmelliyetteki kararını tatbikata geçirmeye hazırlar! Dün, son üç - dört yıldan beri, gerek Paris'teki evimizdeki gerekse buradaki odama hemen-hemen hiç girmeyen babam, elinde iki bardak portakal suyu ile ve yüzünde, çekingenliği ile samimiyetsizliğini örtme çabası sonucu yerleştirmiş olduğu sahte gülümsemesi ile odama geldi. Bana hiçbirşey demeden, sözde ok rahat bir durum içinde imişiz gibi, önce pencereyi açtı, uzaktaki denizden gelen tuzlu kokuyu içine çekti, ve sonra bana dönerek portakal suyu bardaklarından birini uzattı... Biraz durakladı, ve, pencerenin yanına ektiği sandalyeye ilişti... Sonra, sanki hepimizce ve özellikle bence de çoktan karar verilmiş bir şeyi tekrarlarcasına, önümüzdeki bir-iki hafta sonra annemle Paris'teki evimizde olacağımı söyledi... kendisi, ne yazık ki, bizimle aynı zamanda dönemiyormuş, ama, şirketin Paris'teki merkezinden almış olduğu cevaba göre iki buçuk, en çok üç ay sonra dönebilecekmış... Bunları söylerken bana hiç bakmıyor, gözlerini boşlukta gezdiriyordu... ve, ağzının içinde

gevelediği bazı kelimelerle, almış olduğumuz bu kararın hepimiz için en doğru olacağını da ekledi... Almış olduğumuz karar... Bu hususta fikrim alınmışmış sanki... daha önce tek bir kelime söylenmişmiş bana, sanki... Hiç cevap vermedim... Ne diyebilirdim ki... Cevap vermem değer miydi onlara?.. Kaldı ki, tam o sırada İason'un bana mutluluk, umut ve yaşam gücü veren sesi kulağımda idi... Her şeyi, herkesi, anlayışsız ve ikiyüzlü çevremi bırakıp ona koşmamı istiyordu... Ona söz verdim... Evet, ona gideceğim... Hem de en yakın tarihte gideceğim... Sahilin ilerisindeki denizin dibindeki sevgi dolu evimize gideceğim... Beni bekleyen İason'a gideceğim...

22.6.1922

Bu son günlerim, deniz kokusu serinliğini taşıyan aşk sözcükleri ile geçiyor... Öylesine bir coşku içindeyim ki, bazen, benliğimi saran bu sevgili seslere tutunup uçtuğumu hissediyorum... Uzaktaki Karadeniz'e doğru bir mutluluk uçuşudur bu...

24.6.1922

Evet, sevgili günlüğüm... Ayrılık saati geldi... Yaşamımın şu son iki yılının tek dostu, tek tanıdığı sevgili günlük... Sana, benliğimin en iç, en gizli tarafını açtım... hatta, (açtım) diyeceğime (seninle paylaştım) demem daha doğru olacak... Beni bir sen tanıdın... Ve, bugün seni esen rüzgara fırlatacağım... Nereye istersen git... Ve, şayet, bir gün bir yabancıнын eline geçersen, söyle ona, eline kutsal bir emanet almışçasına sana saygı ile davransın... Sen, şu anda çıplak vücudunun üstüne geçirdiği incecik beyaz geceliği ve rüzgarda savrulmuş saçları ile sahile doğru yalınayak koşan Cécile'in kendisinin... Cécile mutludur... ve, mulu olduğu için de herkesi sever... herkesin mutlu olmasını ister... Cécile, sahilin açıklarındaki üç bin yıllık randevusuna koşuyor... Varoluşla hiçliğin görkemli randevusuna...

GÖNÜLLERE HİCRAN DOLDU

Dr.Galip UZUNCA

Artık ne bahar kaldı ne ötüşen bülbüller

Gülşenler harap oldu sararıp soldu güller

Bir Hazan ki hüznle geçiyor kalan günler

Sevdalı gönüllere gayrı bir hicran doldu.

Zevkle geçen mevsimler buruk bir hayal oldu

Meşkler rakslar dağıldı hüznü bir hal oldu

O renkli hatıralar yazık ki melâl oldu

Sevdalı gönüllere gayrı bir hicran doldu.

Ömrün renkli baharı böyle solup bitince

Umut dolu seneler birer birer gidince

O meşkler meclisine veda hüznü gelince

Sevdalı gönüllere gayrı bir hicran doldu.

Not: Dr. Galip Uzunca'nın Mayıs 95 ayında yayımlanan (sayfa 17) "Şimdi Nerdesin" isimli şiirinin son dördlüğünün birinci satırındaki "şehid" kelimesi "şedid" olacaktır. Düzeltir özür dileriz.

CUMHURİYET ŞENLİKLERİNE DOĞRU...

Prof.Dr.A.Ali KÜPELİOĞLU

Bir iki yıldır Cumhuriyet Bayramları geniş katılımlı, halkın içten gelen coşkusu ile kutlanmaya başlandı kimi yerlerde. Ardı ardına öldürülen vatanseverlerin ardından, yeniden yeşerdiğini gördüğümüz toplumsal uyanışın bir yansımasıydı bu. Kutlamaların en büyüğü 1994'te, İstanbul Taksim Alanı'nda gerçekleştirileni oldu.

Bu yıl, ülkenin dört bir köşesinden cumhuriyet kutlamalarının tabana daha çok yayıldığını duyuyoruz.

Yıllardır küçümseme amacıyla resmi ideoloji olarak sunuldu ve öyle gösterildi Atatürkçülük. Bu nedenle Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda dönüm noktaları olan günler, okullarda ve alanlarda öğrenci ve askerlerin katılımından ileri gidemedi. Halkın içinden çıkan ve Türkiye Cumhuriyeti'nin düşünce temelini oluşturan Atatürkçülük, umursamazlık ve ulusal değerlere "boş verici tavır" yüzünden resmi ideoloji durumuna sokuldu.

Böylece halktan soyutlanma ve unutturulma aşamasına giriliyordu ki yeniden bir kıpırdanış ve uyanışın başladığını görüyoruz.

Tüm vatansever kişi ve kuruluşların, Atatürkçülüğün, geniş toplum kesimlerine anlatılmak için güzel alışkanlıklar geliştirmesi gerekiyor. Bunlardan biri; ulusal bayramlarımızın, resmi

kutlamaların yanı sıra, ondan çok daha yaygın ve coşkulu bir biçimde, şenlik görüntüsünde kutlanmasıdır.

Cumhuriyet şenlikleri, ulusal egemenlik şenlikleri, gençlik ve spor şenlikleri, zafer şenlikleri gibi.... Bu şenliklerde Türkiye Cumhuriyeti'nin özünü oluşturan özellikleri, salt konuşma biçiminde olduğu kadar, daha yoğun olarak sevecen, kolay akılda kalacak ve benimsenecek etkinliklerle anlatılmalıdır.

Ulus olarak önemli özelliklerimizden biri, bayramlarda birbirimizi kutlamamızdır. Mektup, telefon, gazete ya da yüz yüze yaptığımız bu kutlamalar, yalnızca dinsel bayramlara özgüdür.

Tüm vatanseverlere düşen görev, bu güzel alışkanlığın Ulusal bayramlarda da uygulanmasını sağlamaktır. bunun için eyleme geçip, ulusal günlerde birbirimizi değişik yöntemlerle kutlamalıyız. Basına bu konuda büyük görevler düşmektedir. Böylece çocuklarımızın ve gençlerimizin benliğinde, belleğinde daha güzel ve kalıcı izler oluşacaktır.

29 Ekim Cumhuriyet bayramımıza şurada pek az zaman kaldı.

Coşkuyla kutlamaya hazırlanalım... Cumhuriyetin bütün erdem ve ilkelerini (ki bu Atatürkçülüktür) benimseyerek!...

(Basından)

BABAM

Savaş BEYDEMİR

babamın bir kokusu var
bildimbileli kendimi
babamın bir kokusu
çocukken ve şimdi
babamın bir kokusu var ki
kendi gibi
babalar gibi
çocukluğumda rakı kokardı
ve cıgara
kışın soğuk kokardı
özlem kokardı
akşamları mutluluk
güven kokardı
bazansa korku...
babam E vitamini kokuyor şimdi
eskiden ter kokardı
erkek teri
keskin ve hoş
babamın bir kokusu var
bildimbileli kendimi
babam babaca kokar
baba gibi
babamın bir kokusu var
eskisi gibi
yine
kendinden olan

198

YAŞAMDAN VAZGEÇİLEMEZ

Yüksel ŞEREF
Edebiyat Öğretmeni

"Yaşamı Savunmak" konulu bir deneme yazmak için düşünürken, yan taraftaki çalışma masamın üstünde duran günlük bir gazeteye gözüm takıldı: Birden içim üşüdü, kanım dondu sanki. Yüreğim bu acımasızlık karşısında durur gibi oldu.

Bir kadın, çocuğunu göğsüne bastırarak, bombaların tozu dumana oğduğu bir yıkıntının içinden kaçmaya çalışıyor. Gözleri kocaman kocaman olmuş.

Bombanın açtığı yangın kadının eteğine yapıştı, yapışacak. Öte yandan otomatik silahlar sürekli takırdıyor. Kadın, bir yandan yağmur gibi yağın kurşunlardan korunmaya çalışırken, bir yandan da yangından uzaklaşmaya çalışıyor, kendi canı önemli değil belki... Zaten "kocası nerede, öteki çocuklarına ne oldu? bilmiyor. tek amacı, beşiğinden alıp göğsüne bastırarak küçücük bebesini kurtarmak. O'nu ateş altından kaçırmak. Bombalardan korumak. Hiroşima'da atom bombasının bir avuç küle döndürdüğü çocuklara benzemesinden korkuyor. Kanımca, kadının kaçışının bir tek nedeni

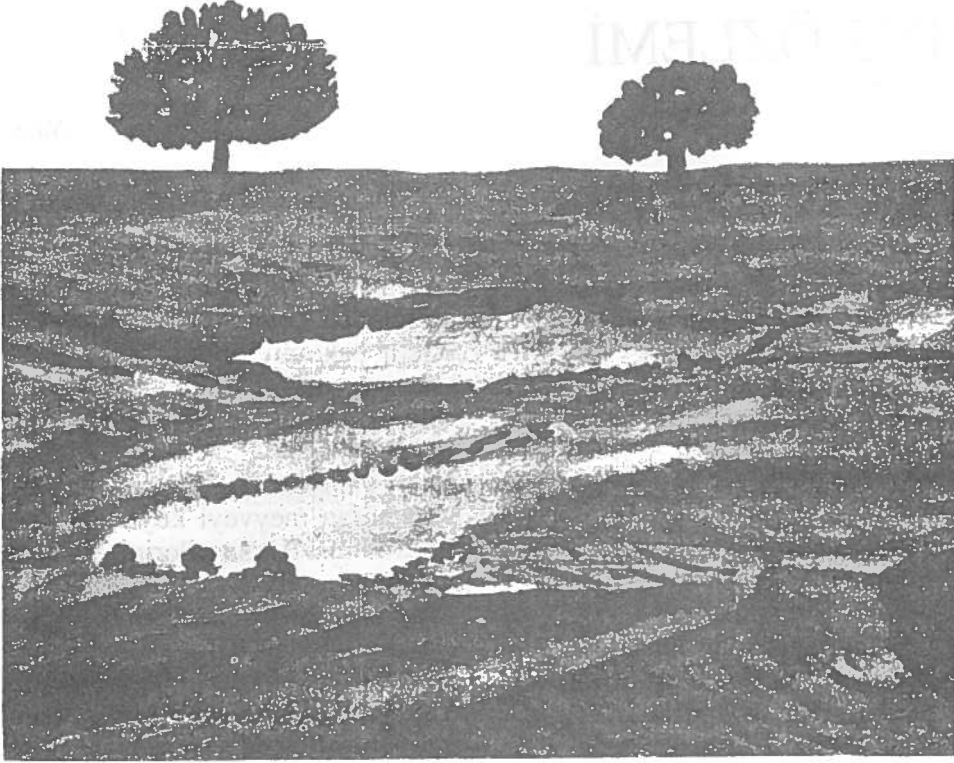
vardır: Kucağındaki bebenin yaşamını savunmak. Düpedüz "yaşamı savunmak..."

Bütün bunları gören, bilen her insan, kendi yaşamının da tehlikede olduğunu kavrar mı; bu savaş kıvılcımlarının bir gün tüm dünyayı sarabileceğini sezer mi; savaş yangınlarının, yıkımlarının insanlık için "açlık, zulüm ve yoksulluk" demek olduğunu kavrar mı tehlikenin genel olduğunu anlar mı acaba?

Bence, tüm güzel değerler gibi yaşamı, doğayı ve insanlığı savunmak gerekir. Bunu yaparken de izleyeceğimiz yol "barış" olmalıdır. Savaşa karşı barışı savunmak, ölüme karşı yaşamı savunmaktır.

Yaşamı savunurken özgürlüğü de savunmuş oluruz. Barışın olduğu yerde özgürlük vardır. "Hak, adalet, özgürlük" gibi kavramlar, ancak barış ortamında gerçek anlamda uygulanabilir.

23 Eylül 1995, Alışehir

GARİBANLAR TABLOSU Sayın Mehmet Ergönül'ün çalışma yerim için, sulu boya ile yaptığı, benim için çok değerli bir anıdır. Şükran borcumu ödemiş olacağım bir parça; eğer şiirle yayınlanabilirse.. Teşekkür Ederim.

Ahmet SAMUR

GARİBANLAR

Bir küçük tablo,
Üstüme gelen karşı duvarda...
İsmi. GARİBANLAR!

Oradan yürüyorum
Bizim ellere.
Maviye kucak açıyorum;
Solmuş hasret mavisinde serinliyorum.
Başım göklere değişiyor,
Bayılıyorum!

Ufuk noktasında kökleri,
Bir karaağaç belki,
Seçemiyorum....
Sımsıkı kucaklamış toprağı,
Dalları gümrak...
Yaylanın bütün yeşillikleri
Eteklerinde;
Savuruyor,
Sanki buğday taneleri.
Daha beride ikincisi,
Tarih kadar soylu,
Tabiat gibi kutsal...
Kucaklamış yeşili, sarıyı, kahveyi,

Belki bir tarlaya sınır,
Belki bir köye;
Belli değil.
Gölgesi bütün yorgunlara.
Yeşili gönüllere serinlik...
Topraklar, topraklar, topraklar;

Bu tabloda kayboluyorum!..
Çocukluğumu özlüyor,
Gençliğimi yaşıyor,
Yarınımı düşünüyorum...
Memleketim, hasretim,
Yokluğum, yalnızlığım,
Coşkularım, dostlarım!
Bu ne güzel bir enginlik!...
Ayılıyorum...

Yazan onlar,
Çizen onlar,
Gönlümüzde
GARİBANLAR!...
Ve

Ergönül'ün ellerini öpüyorum!

31 Ocak 1994
İstanbul

MAKİNE ÖZLEMİ

Nusret ERTÜRK

Aylık alınacak gündü. Sekiz yaşındaki Osman, babasını camda bekliyordu. Dize kadar çıkan çizme istiyordu. Diline dolamıştı bir kez. Babası "alırım" deyip oyalıyordu. Ne zaman alacağını söylemiyordu.

Osman, camdan sevinçle atıldı:
-Anne, babam geliyor. Kucağında birşeyler var.
Babasını kapıda karşıladı:
-Baba bu ne?
-Makine yavrum.
bana mı aldın baba?
Hepimize.
Kendine çizme alınmayışından ötürü Osman birden donuklaştı. Sevinci kırıldı. Babasının ardından ağır ağır yürüdü. Babası Osman'ın gönlünü almak istedi:
-Sana çizme alacağım, unutmadım. Bu da çok yararlı.
Anası, elini kurulayarak yaklaştı:
-Aaa! bu ne?
-Yağ makinesi hanım.
-Yağ mı yapıyor?
-Evet yağ yapıyor.
-Desene yağ derdinden kurtulduk. Saf yağ, temiz yağ yiyeceğiz artık...
Makinenin orasını burasını elledi. Bir an durdu. Kocasına sordu:
-Yağı nasıl yapıyor peki?
-Sütü yukardan döküyor, kolunu çeviriyorsun...
Karısı geri geri çekildi. Umutsuzca söylendi:
-Ben de birşey almış sandım. Sen bana süt getir. Benden iyi makine mi olur?
Haşim efendi bir bankada odacıydı. Müdürü ne alıyorsa ona göz koyuyordu. Parasının elverdiğini alıyordu. Yararlı mı, yararsız mı düşünmüyordu.
Osman, şimdi de ceket istiyordu. "Üşüyorum" diyordu. Günler sayıldı, aybaşı geldi. Haşim efendi ayın ilk günü ne aldıysa o. Ertesi güne para kalmıyordu.
Osman, pencerede yerini aldı. Evet,

gördü.
-Anne, babam... Kucağı dolu geliyor. Haşim efendi geldi, içeri girdi.
-Aldım hanım aldım! Müdür beyin aldığından aldım.
-Getir bakalım neymiş.
-Meyve suyu makinesi hanım.
-Şimdi bu meyve suyu mu yapacak?
-Evet hanım.
Nasıl yapıyormuş? yapsın da görelim.
-Yukardan meyveyi koyarsın. kolunu çevirirsin... Karısı ellerini dizlerine vurdu, yakındı;
-Vay akılsız başım, vay! İki kilo elma alaydın bundan daha iyi değil miydi? Meyven olsun makineye ne gerek. Yaz yaklaşıyordu. Bir aybaşı daha geliyordu. Osman babasına yaklaştı:
-Üstü açık ayakkabı, dedi. Müdürün oğlu giyiyor, benim yok. Kara lastikler ayaklarımı yakıyor.
-Alırım oğul, dedi babası.
Haşim Efendi o aybaşı yine kucağı dolu geliyordu. Osman yerinde duramıyordu:
-Aldın mı babacığım?
-Aldım yavrum.
-Yazlık mı babacığım?
-....
Anası yaklaşmadan sordu:
-Yine ne aldın bakalım? Sakın müdür beyin makinelerinden olmasın?
-Tamam, doğru bildin hanım. Ama bu kez ben ondan önce aldım. Müdür bey konuklarına, direnişe geçen öğretmenlerden söz ediyordu. Sendika kurma hakkı almak için mi ne direniyorlarmış. "Bir kıyma mainesi alıp hepsini kıyacaksın" gibilerinden konuşuyordu. Anladım ki, müdür beyin daha kıyma makinesi yok.
Osman elini gözüne götürdü. Yaşlarını siliyordu. Anası, bir Osman'a baktı, bir kıyma makinesine. Kıyma makinesini aldı, Haşim Efendinin önüne fırlattı:
-Kıyıldığımız yetmiyor mu be adam? Makineye ne gerek var? Aç gözünü, aç!

HASRET YAĞAR DAĞLARA

Memduh SOYLU

İnce ince hasret yağar dağlara
Hazan olur özlem düşer bağlara
Ömrüm mevsimini böldüm çağlara
Aylar noldu, yıllar nice bilemem.

Yaşadığım mevsim buz ile kardır
Gelecek günlerin önü bahardır
Diyorlar herşeyin çaresi vardır
Yoksa bu hayatı böyle süremem.

Eski bir türkünün yorgun sesinde
İnlerken bir klarnet perdesinde
Şenlikler kurulur her yöresinde
Ağın benim, ben Ağın'ız edemem.

Akan gözyaşımı kurutamadım
Bu deli gönlümü avutamadım
Ninniler söyleyip uyutamadım
Bu bir bilmece ki hemen çözemem.

Varlığım arada kaynayıp gitti
Talihim beni bir kenara itti
Bu son hevesimdi böylece bitti
Gönül istemezse zorla gülemem.

Kumsalda sallanan o selvi boydu
Bahtım rüzgarını estiren oydu
Şiirimle beni başbaşa koydu
Bu sırrı, hikmeti şimden sezemem.

Senenin sonbahar faslı mı geldi
Toprak, bulut, yaprak paslı mı geldi
Bu mevsim bizlere yaşlı mı geldi
Ağayıp gözyaşım hemen silemem.

Bir ah çeksem derinlerden derine
Derdime dert katar neşe yerine
Talihin çileli bu kaderine
Boyun eğip kendim fazla üzemem.

Rüya gibi, yıllar ömürden geçti
İçimdeki bahar, kışı mı seçti
Bir zaman genç idim yüzüm güleçti
Şimdi surat asıp böyle gezemem.

16.Mart.1995

Malatya

H A B E R L E R

★ GECİKMIŞ BİR HABER:

Hemşehrimiz Mehmet Özmen, Milli Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim ve Rehberlik Genel Müdürlüğünde Daire Başkanı iken, aynı yerin Genel Müdür Yardımcılığı görevine atanmıştır.

Değerli arkadaşımızı gönülden kutlar, yeni görevinde başarılar diler, daha üst görevlerde kutlamaya hazır olduğumuzu da iletiriz.

★ EVLENMELER:

Hemşehrimiz Mehmet Karnak'ın oğlu Ahmet, Hatice Taştanberk ile, 24.8.1995 Perşembe günü yapılan kına gecesinden sonra, 25.8.1995 Cuma günü Malatya nikah salonunda evlenmişlerdir.

★ Hemşehrilerimiz Metin Özçelik'in oğlu Resul ile Mehmet Kaya'nın kızı Nevin 26.8.1995-27.8.1995 günlerinde Ağın-Aliuşağı mahallesinde yapılan geleneksel düğünümüzle dünya evine girmişlerdir.

★ Hemşehrilerimiz Fatma-Dündar Uyanık'ın oğulları Metin ile Halime-Ali Şen'in kızları Mehtap 8 Eylül 1995 Cuma günü Ankara-Cebeci düğün salonundaki düğün töreniyle dünya evine girmişlerdir.

★ Hemşehrimiz Tülay-Naci Güven'in kızları Nuran ile Yargıtay Başsavcısı Muazzez-Haluk Yardımcı'nın oğulları Erkan'la 22 Eylül 1995 cuma günü, Ankara Atakule nikah salonunda yapılan törenle hayatlarını birleştirmişlerdir.

★ Hemşehrimiz Uğur - Güler Korkmaz'ların oğlu ve aynı zaman da dergimizin de elemanlarından sevgili Cem ile Çankaya Belediyesi evlendirme memuresi İrep 22 Ekim 1995 tarihinde Ankara-Atakule Kubbe restoranda yapılan yemekli düğün töreninde nikah memuresi gelinimizin ŞARTLI EVET'i ile hayatlarını birleştirmişlerdir.

Bütün ailelere evlatlarının en güzel mutluluklarını tatmalarını, genç çiftlerimizin de sağlık ve mutluluklarla dolu uzun ömürlerle bir yastıkta kocamalarını yürekten dileriz.

★ DOĞUM:

Hemşehrimiz Ayşe ve merhum Mehmet Şekeroğlu'nun çocukları Mustafa ve Eşi İsmet'in 31 Temmuz 1995 günü İzmir'de, dedesi Mehmet'in ismi verilen bir erkek çocukları dünyaya gözlerini açmıştır.

Sevgili küçük Mehmet'in sağlık ve mutluluklarla dolu uzun bir ömür diler, aileleri en içten duygularımızla kutlarız.

★ **ARAMIZDAN AYRILANLAR:**

Sargilin Hasan ve Hatice halanın çocukları, sevgili arkadaşlarımız Sabahattin ve Kemal'in kardeşleri sevgili Mahir Sarıoğlu, eşi Münüre ve kızı Nurhan ile 9 Eylül 1995 günü Adapazarı'ndan Afyon'a giderken geçirdiği trafik kazasında hayatını kaybetmiş, eşi ve kızı ise kazayı yaralı olarak atlattımlardır.

Sevgili Mahir'imize Allah'tan rahmet, tüm aileye başsağlığı dileriz.

- ★ Apuşmalı merhum öğretmen Hüseyin Öztürk ve Ayşe Öztürk'ün kızları, sevgili arkadaşımız, Osman ve Cengiz Öztürk'ün kardeşleri Sevim Azıklı'nın eşi Hamza Azıklı, 23 Eylül 1995 günü İzmir'de araba çarpması sonucu hayatını kaybetmiştir.

Merhuma Allah'tan rahmet, tüm ailesine başsağlığı dileriz.

AĞIN

TEŞEKKÜR

İlçemiz Bahadırlar Köyünden (Zabulbar) köyünden Osman Zeki Özer (Ağa Dayının) in oğlu Abdulhalim Özer

yakalandığı amansız hastalık sonucu

15 Eylül 1995 günü vefat etmiştir.

Cenazesi aynı gün Ankara'da toprağa verilmiştir.

Cenaze töreni sırasında ve sonradan bizleri yalnız bırakmayan telgraf ve telefonla arayan

Ağın'lı ve Elazığ'lı hemşehrilerimizle dostlarımıza, Yargıtayın değerli başkan ve üyelerine teşekkür ederim.

Ailesi Adına

Mehmet Salim ÖZER

**TEMMUZ .1995 AYI İÇİNDE AĞIN NÜFUS MÜDÜRLÜĞÜNE ULAŞAN,
NÜFUS DEĞİŞİMİ:**

DOĞUMLAR:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Babasının Adı</u>	<u>Cinsiyeti</u>	<u>Doğum Günü</u>	<u>Doğum Yeri</u>
Guzgeçe	M.Basri Erbakan	Kız	24.6.1995	Çankaya
Andiri	Sedat Karadağ	Erkek	8.6.1995	Malatya
Hozakpur	Sami Akgül	Kız	4.6.1994	Bakırköy
Pağnik	M.Murat Kırat	Kız	4.8.1994	Antalya
Dingidar	Mustafa Öztürk	Kız	23.6.1995	Bakırköy
Dingidar	Ali Ekber Yılmaz	Kız	18.6.1995	Kartal
Dingidar	Hasan Yakar	Kız	11.9.1994	Eminönü
Uzungil	Halil Peker	Kız	5.6.1995	Almanya
Guzgeçe	Yalım Kapisız	Kız	17.5.1995	Fatih
Vahşen	A.Rıza Korkmaz	Kız	28.6.1995	Trabzon
Gırani	Ali Özçelik	Kız	24.5.1995	Elazığ
Hastek	Metin Çekin	Kız	13.7.1995	Kadıköy
Vahşen	İbrahim Yazgın	Kız	7.7.1995	Keçiören
Lollar	Murat Aktaş	Kız	3.7.1995	Malatya
Lollar	Şeref Tözün	Kız	10.7.1995	Üsküdar
Hozakpur	Mehmet Yücelkan	Erkek	28.2.1995	Y.mahalle
Paşikli	Yüksel Daşık	Erkek	15.5.1995	Şişli
Dingidar	Ali Ekber Yüce	Erkek	2.9.1994	Fatih
Andiri	Yusuf Ejderoğlu	Kız	12.7.1995	Elazığ
Modanlı	İbrahim Ayhan	Kız	21.7.1995	Y.mahalle
Hozakpur	Vedat Arıcan	Kız	15.7.1995	Kula
Küzne	Mahmut Özer	Kız	22.6.1995	Fatih
Lollar	M.Sedat Akın	Kız	25.6.1995	Malatya

Aramıza katılan yavrularımıza hoş geldin der, 23 doğumdan 19 kız babası ve yakınlarına özel gözaydını dileklerimizizi sunarız.

EVLENMELER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Baba Adı-Nesi olduğu-Kiminle evlendiği</u>	<u>Evlenme günü</u>
Uzungil	Turgut Peker-oğ.-Süleyman, Konak'dan Aygül Kuloğlu	17.6.1995
Pul	Mehmet Özer-oğ.-Şemsi, Sarıkaya'dan Ülkü Doğan	26.6.1995
H.Yusuf	Mustafa Sakallı-oğ.-Mevlüt, Ordu'dan Neriman Akçay	20.6.1995
Zabulbar	Halil Yalçın-oğ.-Musa, Fatih'den Ebru Koç	19.6.1995
Hozakpur	Sadettin Karadağ-oğ.-Ersoy, Kırıkkale'den Hafize Özdemir	22.6.1995
Hozakpur	Ahmet Erol-oğ.-Y.Gürol, Olur'dan Gülseren Yıldırım	30.6.1995
Andiri	Kazım Özalp-oğ. Nihat, Hozakpur'dan Gülsen Orhan	10.7.1995
Lollar	Zeki Özer-oğ.-Güngör, Hozakpur'dan Aynur Öter	12.7.1995
Lollar	M.Remzi Nergiz-oğ. Ercan, Apuşma'dan İ.Gülsüm Özdem	12.7.1995
Vahşen	Mehmet Özdemir-kızı-Zeynep, Bornova'dan Volkan Saatçı	15.6.1995
Hastek	Naim Yetkin-oğ.-Ahmet, Konak'dan Berkul Yaylacı	18.6.1995
Şıhlar	Hamdi Ertem-kızı-Sündüs, Urla'dan M.Emin K.oğlu	1.6.1995

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Baba Adı-Nesi olduğu-Kiminle evlendiği</u>	<u>Evlenme günü</u>
Modanlı	Cemal Yıldırım-oğ.-Caner, Elazığ'dan Suna Kak	27.6.1995
Ağdunut	A.Kadir Özer-oğ.-Yavuz, Elazığ'dan Asuman Aslan	28.6.1995
Guzgeçe	H.Yahya Uyanık-oğ.-Nedim, Aydın'dan Fitnat Sinay	3.6.1995
Hozakpur	Necmi Atalay-oğ.-Mustafa, Hozakpur'dan Necla Atalay	1.7.1995
Payamlu	Salih Yıldırım-kızı-Melek, Eğin'den Beytullah Yıldız	29.6.1995
Gemuhu	Naci Öztürk-Oğ.-Murat, Zonguldak'dan Uğur Malay	30.6.1995
Payamlu	Sadi Aktaş-oğ.-M.Mustafa, Pul'dan G.Nihal Bulut	10.7.1995
Paşikli	Hüseyin Çetin-oğ.-Hasan,K.Çekmece'den Fatma Oğuz	1.7.1995
Gırani	İzzet Türkoğlu-oğ.-Murat,M.Kemalpaşa'dan Sezgin Sever	17.6.1995
Andiri	Sakip Erdoğan-oğ.-Sedat Eğin'den Muazzez Sarıkaya	21.7.1995
Lollar	Hüseyin Göldağ-oğ.-Avni, Arapyer'den Şengül Göldağ	21.7.1995
Hastek	A.Cevdet Çuhacı-oğ.-Y.Cahit, Küzne'den Nalan Özer	21.7.1995
Lollar	Yılmaz Serttaş-oğ.-M.Erbil, Mengen'den Pelin Özkan	29.6.1995
H.Yusuf	Bilal Baytaş-oğ.M.Mustafa, Kerme'den Ebru Kurt	16.6.1995
Lollar	Yusuf Turgut-oğ.-M.Taner Nergiz, Eflani'den Lale Gökdemir	23.6.1995
Dingidar	Hüseyin Sezer-oğ.-Bülent, Arguvan'dan Emine Çubukçu	20.6.1995
Vahşen	A.Güler Yazgan-kızı-Sevda, Eğin'den Cengiz Ertuğrul	5.7.1995
Ekirek	İsmet Yapıcıoğlu-kızı-Sena, Bor'dan Murat Erdiñç	3.7.1995
Gırani	M.Ali Sucu-oğ.-İlhan, Payamlu'dan Emine Karataş	29.6.1995
Pağnik	H.Vehbi Özdil-oğ.-A.Haluk, Mengen'den Selma Şenol	15.7.1995
H.Yusuf	Ali Koca-oğ.-Selçuk, Dinar'dan Meryem Karaca	15.7.1995
Hozakpur	Şefik Atalay-oğ.-Faik, K.Koçan'dan Nurten Ademoğlu	18.7.1995
H.Yusuf	Hasan Koçad-oğ.-Basri, Elazığ'dan Nilgün Çelik	3.8.1995
Saracık	Bekir Kaya-Kızı-Neşe, Ereğli'den Ayhan Akkaya	13.7.1995
Yeni Evlilere uzun ve mutlu yaşam diler, tüm yakınlarının gözlerini aydınlarız.		

ÖLÜMLER:

<u>Mah-Köyü</u>	<u>Ölenin Adı-Soyadı</u>	<u>Öldüğü Yer</u>	<u>Öldüğü Gün</u>	<u>Doğumu</u>
Tatarağası	İsmail Ercan (Gencağa)	Ağın	5.7.1995	1338-1922
Pul	Serdar Yalçın	Ankara	15.5.1995	1969
Pul	Veysel Seyhun	Pul	3.7.1995	1321-1905
Pul	Saim Seyhun	Pul	11.7.1995	1338-1922
Zabulbar	H.Salim Aslan	Kırıkkale	3.7.1995	1995
Saracık	İbrahim Ağgedik	Ağın	15.7.1995	1948
Vahşen (*)	Hatice Gülbahar	Ağın	21.7.1995	1326-1910
Gırani	Ziya Karadayı	Fatih	13.7.1995	1330-1914
Dingidar	Yeter Günay	Ümraniye	16.7.1995	1931

* Hatice Gülbahar, TEK den emekli H.İbrahim'in annesi olup, kardeşi ile birlikte Vahşen'den gelirken, Samsorun dereye inen virajda araba yoldan çıkarak devrilmiş, bu kazada anaları Hatice yaşamını yitirmiştir.

Tüm ölenlere tanrıdan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

6.Ağustos.1995/İsmail BEYDEMİR

ABONELERİMİZ

(Alfabetik Sıraya Göre yayınlıyoruz)

A.Ümit ÇAĞLAR (453)

Aydoğmuş Sok. No:20/1 Yükseler Apt.
Kurtuluş/ANKARA
Tel. Ev: 433 71 91

Cavit KILIÇÇÖTE (231)

İstasyon Caddesi No:53
ELAZIĞ
Tel Ev:0.424/218 18 43

Dr.Ferit ONAT (439)

İnanoğlu Cad. İklim Ap.
Kat:1 Da:6
Yenişehir / DİYARBAKIR

Doç.Dr.Kriton DİNÇMEN (191)

Ruh ve Sinir Hastalıkları Uzmanı
Suadiye Ulus Sok. No:5/40
Güneysu Apt.
Bostancı-İSTANBUL
Tel Ev: 0.216 350 44 28

Dr.H.Tankut KÖSEOĞLU (396)

İç Hastalıkları ve Gastroenteroloji Uzmanı
Mustafa Kemal Mah.
Barış Sitesi 53.Sok. No:1
Balgat/ANKARA
Mua: 431 93 80-81

Dr.Levent HACIHASANOĞLU (431)

SSK Hastanesi Loj. A.Blok Da:6
DİYARBAKIR

Dr.Hamit SOYLU (267)

Ruh ve Sinir Hastalıkları Uzmanı
Emniyet Mah. Eti Blokları
D.Blok No:7
06330/Hipodrom/ANKARA
Tel Ev: 222 11 02

Dr. Muammer M.DOĞAN (424)

Jinekoloji Uzmanı
Necatibey Cad. No:25/21
06440/Sıhhiye/ANKARA
Tel Ev: 468 94 64 Mua: 229 42 08

Dr.Kadir ÖZALP (440)

Gazi Cad. Suakar Pasajı kat:4 da:11
DİYARBAKIR

Dr.Mustafa ÖZER (173)

Cezaevi Tabibi
42370/Seydişehir/KONYA

Dr.H.Ünal GENÇOSMAN (301)

Jinekoloji Uzmanı
Atatürk Cad. No:52 Kat:2
Özgür Pasajı
MALATYA
Mua: 321 30 15

Dr.Mine AKALAR (438)

Dicle Ün. Diş Hekimliği Fak.Dekanı
DİYARBAKIR

Dr.Kemal KÖSEOĞLU (77)
İç Hastalıkları Uzmanı
Karyağdı Sok. No:26/5
A.Ayrancı/ANKARA
Tel Ev: 438 37 96
Tel Mua.: 431 93 80 81

Dündar UYANIK (238)
Gaye Otomotiv
Yeni San. Demir Cad. No:38
06060 Ulus/ANKARA
Ev Tel: 482 05 69 İş:310 75 59

Dr.Naci KURTKAYA (452)
Sağlık Müdürü
KÜTAHYA

Ebru SAKALLIOĞLU (355)
Turgut Reis Cad.
Çınar Apt. No:7/8
Tandoğan/ANKARA

Dr.Nevzat İSPİR ((229)
Göz Hastalıkları Uzmanı
Atatürk Bulvarı No:19/4 BURSA
Tel Ev: 222 09 80 Mua.: 221 33 30

Ebru ŞEREFOĞLU (174)
2.Cad. 8.Sok. No:9
Mutluköy/ANKARA
Ev Tel: 235 05 22
İş: 435 65 13-14

Dr.Sefa GÜLİTER (448)
Atatürk Mah. Öncü Sok. No:14
Sümerbank Karşısı
Sincan/ANKARA

Emine BEŞE (390)
General Necmettin Sok. No:5/3
Erenköy/İSTANBUL

Dr.Selçuk GÖKÇE (432)
İzzetpaşa Cad. No:12/1
Emek İşhanı
DİYARBAKIR

Emine TÜRKER (166)
Fidyekızık İlkokulu
Öğretmeni
BURSA

Dr.Vâkif ÖZKUL (2)
Ruh ve Sinir Hastalıkları Uzmanı
Ahmet Mithat Efendi Sok. 36/7
06550/Çankaya/ANKARA
Ev Tel: 438 37 71 Mua.:230 11 54

Erdal YAZICI (57)
Halkalı 2.Etap Konutları
Martı Sok. B.301 Da:35
Halkalı/İSTANBUL
İş Tel: 0.212-551 26 20

Erdoğan UYANIK (117)

Adres deęiřtięinden bilinmiyor,
lütfeñ bildirilmesi.

Fahrettin NİKSARLI (36)

İstiklal Mah. 6.Sok. No:28
MALATYA

Ergün TOPALOęLU (376)

Cengiz Topel Cad. Yakıncı Sok. No:40/20
Sönmez Ap.
MALATYA
Tel Ev: 325 19 42

Fahrettin TÜZÜN (213)

Müderriş Hüseyin efendi Mah.
23960-Ağın/ELAZIğ
Tel Ev: 551 22 05

Erol KOKMAZ (373)

Belediye Başkanı
23960-Ağın/ELAZIğ
İř Tel: 551 20 18 - 551 29 70

Faruk DOğAN (413)

İstiklal Cad. İğel Ap. Kat:7 Da:26-27
MERSİN

Ersan GÜNDÜZ (35)

Kuzgeęe Mah.
23960 - Ağın/ELAZIğ

Fazıl CERİT (239)

Me-Sa Kuru Sitesi Kavaklı Sok. Nergis Blok
Da:2 Çayyolu/ANKARA
Tel Ev: 240 05 99 İř: 235 03 05

Ertuğrul GÜLEÇ (236)

Oęuzlar Mah. 2.Cad. 2.Sok. No:38/6
Balgat/ANKARA
Tel Ev: 285 71 29

Fehmi YAZGIN (65)

Adres deęiřtięinden bilinmiyor,
lütfeñ bildirilmesi.

F.Mehmet KOÇER (412)

D.H.M.İ. Meydan Müdürlüğü
P.K.25
58024/SİVAS
Tel İř: 227 02 62

Ferit GÜLTEKİN (136)

Yeminli mali Müřavir
şehit Fethi Bey ad. No:49/602 Penpar İşhanı
İZMİR
Tel İř: 483 23 28-483 25 88

Fevzi ERGÜL
Emniyet Müdürü
ÇANAKKALE

Gülay BAYTAŞ (416)
P.K.624
06446/Yenişehir-ANKARA
Tel Ev: 484 21 21/1467
İş: 212 69 15/3118

Fevzi ÇAKMAK (444)
Bağkur Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Bşk.
Atatürk Bul. No:74
ANKARA

Gülcan GÜDER (394)
Nevbahar Mah. Samipaşa Sok.
No: 21/6
Haseki/İSTANBUL

Fevzi ŞENER (381)
Köy Hizmetleri 6.Bölge Müdürlüğü
MALATYA

Güliden Yaşar YAKICI (386)
4.Kısım O Blok No:182/5
Ataköy/İSTANBUL

Fikret KELEŞTİMUR (336)
Tarım Kredi Bölge Müdürü
MALATYA

Güler DOĞAN (43)
Hülya Sokak No: 23/5
Gaziosmanpaşa/ANKARA
Tel Ev: 446 91 31

Fikret TAYAZ (225)
Betontaş Blokları 25.Sok.
No:9/10 Tanyeli Apt.
Eryaman/ANKARA

Gültekin YANDIMATA (80)
Binsesin Sitesi No: 31
06530-Ümitköy/ANKARA
Tel Ev: 235 09 92

Fikret ÖZDİL (395)
PTT Başmüdürlüğü
K/P Grup Baş Müh. B.Blok Kat:3
Ulus/ANKARA
Tel İş: 312 24 00

Gülten SEZER (314)
Fırat Mah. Dere Sok. No: 37/8
Ağnılar Sitesi
MALATYA

Gündüz TURAN (288)

Harb-İş 5.Yapı Koop.

18 Blok No:9

Batıkent/ANKARA

Tel Ev: 251 40 97 İş: 310 95 48

Gürol KORKMAZ (39)

Şifa Mah. İnönü Cad. No:167/10 Algül Ap.

MALATYA

Tel Ev: 321 82 05 İş: 324 30 10

Güner ÖZMEN (210)

Vali

ORDU

H.Cahit ERBAKAN (421)

Yargıtay 2.Ceza Dairesi

Bakanlıklar/ANKARA

Tel İş: 417 44 60/230

Güner ÖZMEN (210)

Çetin Emeç Bul. Çevre Yolu Sit. B.Blok

No:99/36

Balgat/ANKARA

H.Cüneyt ÖZKUL (6)

9028. Sokak No: 22/6 Yolkent Apt.

Yeşilyurt/İZMİR

Tel Ev: 244 33 23

Güngör NİKSARLI (249)

Yeşilcamı Sok. No:75/5

Balçova-İZMİR

Tel Ev: 259 52 19

H.Edip OĞUZ (268)

Onur Mah. Türkeli Sok. No: 5/6

Balçova-İZMİR

Güntaş DEĞER (338)

Yargıç

İlgaz/KASTAMONU

H.Gürhan GÜNDÜZ (68)

Halaskârgazi Cad.

No: 266/2 Çankaya Apt.

80220 Şişli/İSTANBUL

Gürhan YALÇIN (446)

Yeşilyurt Mah. 594/47. Sok No:26/49

Şayan Apt.

ADANA

Hanefi MURAT (458)

Hürriyet Mah. Pendik Cad. Turna Sok. Meltem

yapı Koop. B-1 Blok No:17

Yakacık/İSTANBUL

Halil AKBAŞ (427)

Beyelması Köyü
23960 Ağın/ELAZIĞ

Hasan TAŞBAŞI (345)

Haznedar İst.Evleri
Koza B.Blok Da:12
Bahçelievler-İSTANBUL
Tel Ev: 0.212 553 69 87

Halit HOCAOĞLU (62)

Yücetepe Mah. Ordular Sok. No: 10/1
Anıttepe/ANKARA
Tel Ev: 230 36 99

Hasan ÖZDEM (402)

Aşağı Öveçler 7.Cad. No: 47/8
Dikmen/ANKARA
Tel Ev: 481 34 84

Halit YURTÇU (408)

Ağır Ceza Yargıcı
45600 Alaşehir/MANİSA

Hasan ÖĞÜNÇ (212)

Müderri Hüseyin Ef. Mah.
23960 Ağın/ELAZIĞ
Tel Ev: 551 21 35

Halk Kütüphanesi

23960 Ağın/ELAZIĞ

Haydar BAŞSÜRÜCÜ (257)

Memur Evleri 208.Sok. No: 13/7
Horzumoğlu Apt.
ANTALYA

Hasan KARAMAN (340)

Orkide Sok. No:33/5
Balçova/İZMİR

Hilmi Ziya APAK (205)

Çuğra Beylik Bahçe Evleri
Erdek-Bandırma/BALIKESİR

Hasan SAİT TÜRK (196)

Vergi Mahkemesi Başkanı
TEKİRDAĞ

Hilmi Ziya APAK (205)

1718.Sok. No:7/1
35530 Karşıyaka/İZMİR
Tel Ev: 381 67 62

HOŞ GELDİNİZ SAYIN YALÇIN BULUT

Yalçın BULUT, 1958 yılında Eskişehir'de doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Eskişehir'de tamamladı.

1981 yılında A.Ü. SBF Uluslararası İlişkiler bölümünden mezun oldu.

Vatani görevini tamamladıktan sonra Eskişehir Valiliğinde Kaymakam adaylığı stajına başladı.

1987 yılında asaleten Isparta-Keçiborlu Kaymakamlığına atandı.

Aynı görevdeyken 1989 yılında ABD'ye dil kursu ve müteakiben master çalışmalarını yapmak için gönderildi. 1992 yılında çalışmalarını tamamlayarak Türkiye'ye döndü.

Sivas İmranlı Kaymakamı iken Ağustos 1995 Kararnamesi ile ilçemize atandı ve 3.9.1995 tarihinde ilçemizdeki görevine başladı.

Sayın Kaymakamımıza hoş geldiniz derken
yeni görevinde başarılar diler,
Ağın Kültür ve Dayanışma derneği ve Ağın dergisi
olarak tüm Ağın'lılar adına çalışmalarında her türlü
yardıma hazır olduğumuzu bildiririz.

AĞIN